Milagre eucarístico ocorrido durante a Misa celebrada polo bispo Claudio Gatti, en Roma, Italia.

HISTORIA:

O día 11 de xuño de 2000, festa de Pentecostés, mentres celebraba a Santa Misa na igrexa "Nai da Eucaristía", produciuse un gran milagre eucarístico.

Acababa de rematar de recitar a fórmula de consagración do pan cando da miña hostia comezou a saír sangue.

Para min, o tempo detívose. Estaba inclinado sobre a hostia que apertaba entre as miñas mans e fixaba a vista no sangue divino que se espallaba por boa parte da súa superficie.

Quedei inmóbil durante un tempo que aos presentes lles pareceu interminable, porque pensaron que me sentía mal, xa que no meu rostro alternábanse unha palidez impresionante e un forte rubor.

Cando me recuperei un pouco, elevei lentamente a hostia.

Entre os presentes creouse moita emoción, pero todo se desenvolveu nun clima de profundo recollemento e viva participación.

Mentres baixaba a miña hostia manchada de sangue, vin na patena outras dúas hostias grandes que, como diría posteriormente a Nai da Eucaristía, foran subtraídas á profanación e levadas ao lugar taumatúrxico, porque "o Bispo, a vidente e os membros da comunidade aman moitísimo a Eucaristía e están dispostos a dar a vida para defendela".

Despois de recitar a fórmula de consagración do viño e realizar a elevación do cáliz, collín a patena que contiña a hostia consagrada por min, manchada de sangue, e as outras dúas hostias subtraídas á profanación, e pasei polos bancos da igrexa para que os presentes puidesen velas de preto, constatar a veracidade do feito, percibir o perfume que emanaba da hostia manchada de sangue e dar testemuño no futuro do milagre ocorrido.

Cando fixen "a fracción do pan", o sangue continuou goteando ante os ollos dos presentes. Aínda que con pena, tiven que consumir a miña hostia manchada de sangue, como está prescrito nas normas 113-116 do capítulo IV das instrucións para a celebración da Santa Misa, que se atopan no misal.

Ao facer a Santa Comuñón, gustei o sabor doce do sangue de Xesús e sentín unha forte calor e un intenso perfume que invadían o meu interior.

Con este último gran milagre eucarístico, Deus puxo o seu selo sobre todos os anteriores que foran rexeitados polos grandes homes da Igrexa, que pretenderon saber o nome do sacerdote que consagrara as hostias que Xesús, a Virxe María, os santos e os anxos transportaran ao lugar taumatúrxico, incluídas as numerosas hostias que verteran sangue.

Como Xoán viu o sangue e a auga que saían do costado traspasado de Xesús, así eu, bispo ordenado por Deus, a vidente Marisa Rossi e moitas persoas vimos o sangue saír da hostia consagrada por min e podemos repetir co apóstolo: "Quen o viu dá testemuño diso, e o seu testemuño é verdadeiro, e el sabe que di a verdade, para que vós creades". (Xn 19,35)

Beati gli invitati alla Cena del Signore.
l'Agnello di Dio,
che toglie i peccati del mondo.
O Signore, non sono degno
di partecipare alla tua mensa:
soltanto una parola
e io sarò salvato.

